

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 82ms

ROOMALAISKIRJE 2 (jatk.)

JOHTOLANKOJA ROOMALAISKIRJEEN LUKEMISEEN

Lukekaa tämä kirje uudelleen ja uudelleen. Avainsanoja: JUMALA (153 x), LAKI (72x), KRISTUS (65x), SYNTI (48x), HERRA (43X), USKO (40x). Avain sisältöön: VANHURSKAUS: pakanoiden epävanhurskaus, juutalaisten omavanhurskaus. USKO (1-4), TOIVO (5-11), RAKKAUS (12-16).

JUMALA - sanan hyppäämme tavallisesti yli. Se esiintyy tässä kuitenkin eniten, 153 kertaa, eli kerran jokaista 46 jaetta kohti. Te olette ”Jumalan kansa”, te juutalaiset ja pakanat. Ja Jumala on seurakunnan keskipiste.

Kun sanat ”KRISTUS” ja ”HERRA” lasketaan yhteen, yhdessä ne ovat toiseksi yleisin maininta. Kristus 65 kertaa ja Herra 43 kertaa, yhteensä 108 kertaa.

SUHDE LAKIIN

On mielenkiintoista, että sana ”laki” tulee mukaan joukkoon. Se on seuraavaksi yleisin sana. Joskus avain Raamatun kirjaan on sana, joka esiintyy siinä useimmin. Se osoittaa painopisteen. Joskus se voi johtaa harhaankin. PAAVALI PUHUI PALJON LAISTA, KOSKA NÄMÄ JUUTALAISET OVAT PALANNEET TÄYNNÄ LAKIHENKISYYTTÄÄN. Hänen tulee katkaista se, ettei se ala hallita seurakuntaa!

Seurakunnan ollessa kokonaan juutalainen oli ihan hyvä viettää sapattia ja nauttia kosher-ruokaa. Mutta nyt se onkin pakanayhteisö, johon juutalaiset palaavat. Heidän pitää olla tarkkoja, miten käsittelevät lakia, ETTEIVÄT KÄÄNNÄ PAKANOITA JUUTALAIKSI!

SYNNIN VASTUSTAMINEN

Sitten tulee sanan ”synti”. Kerrotaan uudesta saarnaajasta, jota joku meni kuulemaan. Kotiin tultuaan häneltä kysyttiin, mistä mies saarnasi: ”Hän saarnasi synnistä.” ”Ai, mitä hän sanoi siitä?” ”No, hän oli sitä vastaan.”

Meidänkin tulisi olla syntiä vastaan. Paavalikin oli syntiä vastaan ja tuo sana toistuu monta kertaa. Ei hän puhu vain synnistä Rooman kaupungissa. Hän puhuu synnistä täällä, uskovien kesellä. Hän sanoi, ettei ole väliä missä sitä on. JUMALA ON SYNTIÄ VASTAAN SEKÄ USKOVISSA ETTÄ USKOSTA OSATTOMISSA. JA HÄN TUOMITSEE SEN. Sen voisi kiteyttää näin: KRISTITYT VANHURSKAUTETAAN USKON KAUTTA, MUTTA HEIDÄT TUOMITAAN TEKOJEN MUKAAN. TEOT OVAT USKON HEDELMÄ! Siksi synnillä on kristityn elämässä merkitystä. Tämä on hyvin tärkeää. Synti on siis ”avainsana” – vaikka hän puhuukin kristityille!

JUMALAN VANHURSKAUS

”Usko” on seuraava sana. Ja nyt olemmekin saavuttaneet tärkeän sanan ”vanhurskaus”. ”Usko” mainitaan 40 kertaa. USKO ON SE, JOKA YHDISTÄÄ HEIDÄT (juutalaiset ja pakanat). Ennen heitä

yhdisti synty, nyt heitä yhdistää usko. Uskon kautta he ovat kaikki Abrahamin lapsia. Nyt avainkäsite on vanhurskaus – ja etenkin JUMALAN VANHURSKAUS.

Tiedättekö, mikä johti Martti Lutherin uskoon? Tämä fraasi: ”Jumalan vanhurskaus.” Aluksi hän vihasi sitä ja pelkäsi sitä. Kerran hän oli ulkona ukkosella ja salama iski puuhun hänen lähellään. Hän kaatui maahan ja hänen ajatuksensa täyttivät sanat: ”Jumalan vanhurskaus! Olen tuomittu.” Hänelle Jumalan vanhurskaus oli pelottava, jotain niin puhdasta ja pyhää, että se tuomitsee meidät helvettiin.

Yhtenä päivänä Luther tajusi, että sanat ”Jumalan vanhurskaus” tarkoittavat sitä vanhurskautta, jonka Hän haluaa antaa meille. Se ei olekaan jotain, minkä Hän haluaa pitää itsellään ja tuomita meidät sen mukaan. Se onkin jotain, minkä hän haluaa jakaa kanssamme. Ja evankeliumi on Jumalan vanhurskauden evankeliumi. SE ON HYVÄ UUTINEN! Jumala haluaa antaa teille vanhurskautensa. Siitä on kysymys.

OMAVANHURSKAUDEN ONGELMA

VANHURSKAUS oli ongelma sekä juutalaisille että pakanoille, mutta hyvin ”erilainen ongelma”. PAKANOIDEN ongelma on heidän oma ”epävanhurskautensa”. Mutta JUUTALAISTEN ongelma on heidän ”omavanhurskautensa”. En tiedä, kumman porukan kanssa olisi vaikeampi toimia. Tai tiedän (Pawson) sittenkin! Hyvien ihmisten saaminen valtakuntaan on vaikeampaa kuin pahojen. OMAVANHURSKAAT OVAT MAHDOTTOMIA!

Menin (Pawson) kerran puhumaan baptistinaisten kokoukseen. Se ei todellakaan ole minun alueeni. Eräs hyvin kookas nainen tuli luokseni ja kysyi, olenko päivän puhuja. Sanoin olevani. Hän kysyi, mistä aioin puhua. Sanoin puhuvani ”armosta”. ”Oi, sehän kuulostaa hyvältä.” Nousin puhumaan ja siellä he kaikki olivat. Sanoin, että haluan sanoa vain kaksi asiaa armosta. ENSINNÄKIN armo tarkoittaa, että pahojen tekojesi ei tarvitse pitää sinua poissa taivaasta. Kaikki leidit hymyilivät tälle nuorelle pastorille. He pitivät siitä, puhe miellytti heitä. Sitten sanoin: ”TOISEKSI, hyvät tekonne eivät auta taivaaseen pääsemiseksi.” Heidän naamansa venähtivät. Eivätkä he enää pitäneet minusta. Sanoin, että tätä armo merkitsee. Tämä puheenjohtaja rouvakulta tuli luokseni ja sanoi: ”Yritättekö sanoa, että kaikki hyvät teot, joita olen tehnyt, ovat menneet hukkaan?” Sanoin, etteivät ne hukkaan ole menneet muitten kannalta. Ne ovat auttaneet muita. ”Mutta eivät sinua.” ”No siltä se kuulostikin”, hän sanoi. Hän ei toista kertaa puhunut minulle, eikä kutsunut minua puhumaan.

PARANNUS HYVISTÄ TÖISTÄ

Jumalan vanhurskaus vaatii meitä tekemään parannusta myös hyvistä töistämme. Valitettavasti useimmat kuullessaan sanan ”parannus” ajattelevat kaikkia pahoja tekojaan. Mutta vaikeampaa onkin tehdä parannus hyvistä töistä. Siinä riittää puuhastelua.

ULOSTE JA KUUKAUTISVAATE

”Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana (sontana) - että voittaisin omakseni Kristuksen” (Fil.3:8).

Muista, että Paavali sanoi että kun ajattelet Jumalan vanhurskautta, omat hyvät teot ovat kuin "ihmisuloste". Profeetta Jesaja oli yhtä suorasanainen. Hän käytti naisille sopivampaa kieltä, kun taas Paavalin sanavalinta on miehille.

"Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niin kuin TAHRATTU VAATE oli kaikki meidän vanhurskaudemme" (Jes.64:6).

Jesaja sanoi, että omavanhurskaus on kuin "kuukautisvaate". Ei sitä haluta julkiseen tarkkailuun. Raamattu sanoo, että meidän vanhurskaudemme voi olla suurin este meidän ja Jumalan vanhurskauden välillä.

HERÄTYS VANKILASSA

Brittiläisissä vankiloissa on meneillään herätys. Jumala todella liikkuu tämän maan vankiloissa. Hän aikoo tuoda vankiloista esille todellisia evankelijoita.

Eräs ystäväni teki parannuksen uskoon tullessaan ja meni ilmoittautumaan poliisille. Hän tunnusti rikoksen, jota ei oltu koskaan kyetty selvittämään. Hän joutui oikeuteen ja koska hän tunnusti, tuomari määräsi hänelle kevyimmän mahdollisen rangaistuksen, 2 kuukautta.

Hän meni vankilaan ja kertoi kaikille Jeesuksesta. Häntä kutsuttiin piispaksi. Kahden kuukauden jälkeen hänen oli jätettävä opetuslapsensa. Hän meni jälleen poliisiin luo ja tunnusti toisen rikoksen. Hän sanoi minulle (Pawson) olevansa ainoa evankelista Britanniassa, JOKA SAA TÄYDEN KANNATUKSENSA HÄNEN MAJESTEETILTAAN KUNINGATTARELTA. Nyt hän on hyvin tunnettu kansallinen evankelista.

Tällaisten ihmisten on niin paljon helpompaa tulla sisälle Jumalan valtakuntaan kuin omavanhurskaiden.

TELEVISIOESIINTYMINEN

Kanadalaisen televisioaseman johtaja hoopouttaan sanoi minulle (Pawson), että voin puhua ihan mistä tahansa kaksikymmentä minuuttia. Sanoin, että **aion puhua Jumalan valtakunnasta**. Hänen naamansa venähti. Hän sanoi, että se on kaupallinen kanava. Katsojat täytyy pitää kiinnostuneina. Sanoin, että se on mielialiheeni niin kuin se oli Jeesuksenkin. Pomo sanoi OK.

Katsoin silmiin kameraa ja puhuin 20 minuuttia valtakunnasta. Studioissa oli puhelimia katsojien soittoa varten. Ensimmäinen soittaja oli nainen, joka kertoi olevansa huora. Eli prostituoituna Young Streetillä Torontossa. Hän sanoi katselleensa ohjelmaa ja haluavansa kysyä. Kysyin, mitä hän haluaa kysyä. "Miten voin päästä tuohon valtakuntaan?" Kysyin, miksi hän haluaisi sinne. Hän sanoi: "On aika panna asiat kuntoon elämässäni."

Sanoin "Halleluja! Vihdoinkin saarnaan oikeaa evankeliumia!" Jos hyvät ihmiset pitävät saarnastasi, saarnaat väärää evankeliumia. Jos pahat pitävät siitä, alat päästä lähelle oikeaa.

HYVÄ JA HUONO UUTINEN

Evankeliumi on hyvä uutinen synnintunnossa olevalle monella tavalla rääkätylle ihmiselle. Mutta se on **huono uutinen niille, jotka ovat tehneet monia hyviä tekoja**. Heitä on vaikeaa tavoittaa evankeliumilla, koska heissä on liikaa omaa hyvyyttä.

Väinö Hotti / David Pawson